

Dreptak Mirona Białoszewskiego

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Nowe Miasto

Atrybuty:

Rok utworzenia nazwy: 2012

Opis

Miron Białoszewski (1922-1983) - poeta, pisarz, dramaturg. Był rodowitym warszawiakiem, kształcił się na tajnych kompletach, w latach 1942-44 prowadząc równolegle konspiracyjny Teatr Swena. Swoje wspomnienia z czasów Powstania Warszawskiego, po upadku którego znalazł się w obozie a później został wraz z ojcem przydzielony do pracy przy budowie gazowni w Opolu, opisał później w słynnym "Pamiętniku z Powstania Warszawskiego". W stolicy znalazł się ponownie na początku 1945 roku (zamieszkał w kamienicy przy ul. Poznańskiej 37), współpracując jako dziennikarz z dziennikami i czasopismami dla dzieci, w których to w 1953 roku stracił pracę "za nieobyczajne prowadzenie się" (związek z malarzem Leszkiem Solińskim). Dwa lata później, wspólnie z Lechem Emfazym Stefańskim, założył w domu przy ul. Tarczyńskiej 11 "Teatr na Tarczyńskiej", w którym wystawiał swoje sztuki, również grając w nich. W 1956 roku opublikował swój pierwszy tom wierszy, zatytułowany "Obroty rzeczy". W 1958 roku przeprowadził się do mieszkania w budynku przy pl. J. H. Dąbrowskiego 7 (stąd nazwa tego miejsca), gdzie stworzył - działający przez pięć kolejnych lat - "Teatr Osobny". Kolejnym - i ostatnim - adresem w jego życiu był blok przy ul. Lizbońskiej 2. Tu zajął kawalerkę na dziewiątym piętrze, powrócił do twórczości poetyckiej. W swym dorobku artystycznym miał kilka tomów wierszy (np. "Rachunek zachciankowy", "Mylne wzruszenie", "Było i było", "Odczepić się", "Oho") i prozy, w większości o charakterze pamiętnikarskim ("Donosy rzeczywistości", "Szumy, zlepy, ciągi", "Zawał", "Konstancin", "Chamowo") oraz tzw. oratorium powązkowskie "Osmędeusze". Zmarł w Warszawie na skutek kolejnego już zawału serca.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera 163, rząd I, miejsce 5.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 2012.10.18
